

بازدید اشرف از یک منطقه محروم

۲۴ خرداد ۱۴۰۲ ساعت ۱۴:۳۴

نخستین باری که به محله‌ای کثیف و فقیرنشین تهران رفتم تا به چشم خود ببینم چه نوع کمکی مورد نیاز آنهاست، به راستی مریض شدم.

رضاشاه مدعی بود در دوران سلطنت خود اقدامات زیادی برای بالا بردن سطح رفاه مردم انجام داده است. این ادعاها در حالی مطرح می‌شد که بسیاری از مردم و گروه‌های اجتماعی حتی در سطوح متوسط از بسیاری از امکانات اولیه محروم بودند. نمود این ادعا را می‌توان در کتاب خاطرات اشرف مشاهده نمود.

«برای بسیاری از مردم ما این امکان وجود نداشت که روی پای خود بایستند تا چه رسد به اینکه ولو بخواهند از خویشاوندان خود نیز نگهداری کنند. نخستین باری که به محله‌ای کثیف و فقیرنشین تهران رفتم تا به چشم خود ببینم چه نوع کمکی مورد نیاز آنهاست، به راستی مریض شدم. من همیشه می‌دانستم که مردمی هستند که خوشبختی مرا ندارند، مردمی که نه محل راحتی برای زندگی دارند، نه غذای کافی برای خوردن، و نه لباسی برای پوشیدن، اما هرگز به چشم خود این گونه فقر مداومی را که یأس و نومیدی و بی‌احساسی در انسان به وجود می‌آورد ندیده بودم. هرگز این همه انسان را ندیده بودم که در محله‌ای به آن کوچکی کنار هم بلوند و امکانات بسیار محدودی برای تغذیه، پوشش یا امرار معاش خود در اختیار داشته باشند. هنگامی که با جیب به دهات شهرستان‌های دوردست رفتم، دریافتم که شرایط زندگی این مناطق هم بهتر از محلات فقیرنشین شهرها نیست. در آن دهات خیلی عادی بود که تمام افراد خانواده با محصول یک درخت خرما یا شیر یکی دو بز نحیف زندگی کنند. این مردمی که در بدترین شرایط، بخور و نمیر می‌زیستند هیچ وسیله‌ای برای مبارزه با بلاهای طبیعی مانند بیماری‌های واگیردار، زمین لرزه یا خشکسالی نداشتند. در این دهات وقتی مردم درباره گذشته صحبت می‌کردند بسیار عادی به «در سال قحطی» یا «سالی که وبا آمده بود» اشاره می‌کردند.»

منبع: اشرف پهلوی، من و برادرم (خاطرات اشرف پهلوی با مقدمه‌ای از محمد طلوعی)، تهران، نشر علم، ۱۳۷۶، صص ۱۵۶-۱۵۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۲۳۳/بازدید-اشرف-از-یک-منطقه-محروم>